

Pomorac

POMORSKA ŠKOLA SPLIT
UTEMELJENA 1849. g.

A blue-toned collage featuring a ship at sea, nautical charts, and maritime instruments.

XVII.

studeni, 2011.

Sadržaj

Pomorske nezgode	3
(P)loviti se mora.....	4
Razgovor s povodom	8
Matrikula.....	9
Na "Kraljici mora"	10
Razrednica.....	12
Odlikaši	13
Projekt Europske unije.....	14
Putovanje u Antwerpen	15
Maturalni ples	17
Državna natjecanja	18
Državna matura	20
Pročitajte, preslušajte, posjetite	21
Ispratili smo u mirovinu	23
Čime se bavimo kada nismo u školi ...	24
Tko sam ja?	26
Naše aktivnosti	28
Naši radovi	31
Deutschstunde	33
Lipa rič domaća	34

Ovim putem želimo zahvaliti obitelji Munitić koja je nastavila sa svojim donacijama našoj školi. Organizirali su 06.12.2011. prodajnu izložbu slika , a prikupljena su sredstva donirali za opremanje strojarskog kabineta .

*Učenici i djelatnici
Pomorske škole Split*

POMORAC

Školski list Pomorske škole - Split
urednik: Tatjana Grujić, prof.,
zamjenik: Jasna Horvat Delić, prof.
e-mail: office@pomsk.hr

Pomorska škola u Splitu utemeljena je carskim ukazom od 24. rujna 1849. godine, kada je određeno otvaranje, pored postojećih u Trstu i Rijeci, javnih državnih pomorskih škola i u Zadru, Dubrovniku i Kotoru.

U prvoj školskoj godini bilo je upisano devet učenika. 24. rujna 1874. godine Pomorska škola u Splitu je ukinuta. Tek školske godine 1925./26.

u sastavu Tehničke škole otvara se brodostrojarski smjer. Godine 1959. ponovo se otvara Pomorska škola u Splitu. Ona tada ima tri odsjeka: nautički, brodostrojarski i brodograđevni. Škola 1963. seli u zgradu u Zrinsko Frankopanskoj ulici br. 36, gdje se i danas nalazi. Danas u školi postoje nautički, brodostrojarski, špeditorsko - agencijski i ribarsko - nautički smjer.

Pomorske nezgode

Tehnologija i informatizacija se stalno razvijaju i ubrzano primjenjuju na brodovima. Ipak, pomorske nezgode su i dalje učestale. Najčešće se pri tome kao uzročnik navodi: LJUDSKA POGREŠKA! Zamislite: koliki bi užas izazvalo nasukavanje nekog tankera našem Jadranu? Nestalo bi plavetnila, ljepote, prozirnosti ...

Nasukavanje kontejnerskog broda „Rena“, koje se dogodilo 06. listopada na 12 milja od novozelandske obale, najteža je pomorska ekološka nesreća u povijesti Novog Zelanda. Ugrožena je flora i fauna, onečišćena obala i zagađeno more: šteta nanesena prirodi se ne može iskazati brojkom, a obnova prirode-bit će dugotrajna. Stalno se dogovaraju nova pravila i mjere kako bi se povećala sigurnost plovidbe, ali: *uspjeh najviše ovisi o stručnosti, znanju i vještini onih koji ih primjenjuju!*

Urednik

SIGURNU PLOVIDBU MORIMA SVIJETA

žele Vam učenici i djelatnici POMORSKE ŠKOLE, Split

(P) LOVITI SE MORA

projekt SEMEP-ovaca Pomorske škole u Splitu
predstavljen na Ljetnoj školi SEMEP-a (srpanj 2011. u Komlji na Visu)

Jastog

Palinurus elephas

Ostali hrvatski nazivi:
rarog, prug, črčak, aragosta,
koza, lastor, jarulica....

Boja:
crvenkasto-ljubičasta

Duljina:
do 45 cm

Težina:
do 5 kg

Srednja lovna težina:
0,6 kg

Često žive u
skupinama
(kolonijama)

Hrane se
bodljikašima,
mekušcima i
ribama

Hodaju po
morskom dnu, ali
mogu i plivati

Mriješte se
tijekom jeseni i
zime

Nedorasli primjeri omiljena su
hrana mnogim ribama i hobotnicama.

Odrasle primjerke od ovih
grabežljivaca štiti čvrsti oklop.

Staniste:

Hridinasta dna
Koraljno-
ljusterasta dna
Stjenovita obala
Rupe i procjepi

Dubina:

do 160 m
najčešće
od 30 - 80 m

Odgovaraju mu položaji okrenuti
jugu gdje je more bistrije,
slijanje i dublje.

Jastozere s Brusnika – bazeni za čuvanje jastoga

Jedinstveni spomenik
komiskim lovциma na jastoge.

Zajedno s jastogom, s istim ribolovnim alatima, na istim ili sličnim područjima, love se još dva velika raka, hlap i kuka.

JASTOG
Palinurus elephas

KUKA
Scyllarides latus

HLAP
Homarus gammarus

Iako se može uloviti različitim ribolovnim alatima, u **geodarskom ribolovu**, za ulov jastoga upotrebljavaju se:

- mreže stajačice
- vrše

Mreže stajačice

Karakteristike

Konstrukcija

- > jednostruke
- > zaglavljivače
- > točno odredene veličine oka
- > koriste se za ribolov "na doček"
- > polazu se na morsko dno

- > konop plutnje s plovčicama
- > mrežni teg (maha)
- > konop olovnje s olovnicama

Jastogare

Dubina: 15 – 20 m

Vrhina: 5 – 10 oka

Min. veličina oka:

120 mm

Potapeju se:

- > na hridinasta i kamenita dna
- > na dubinu do 80 m

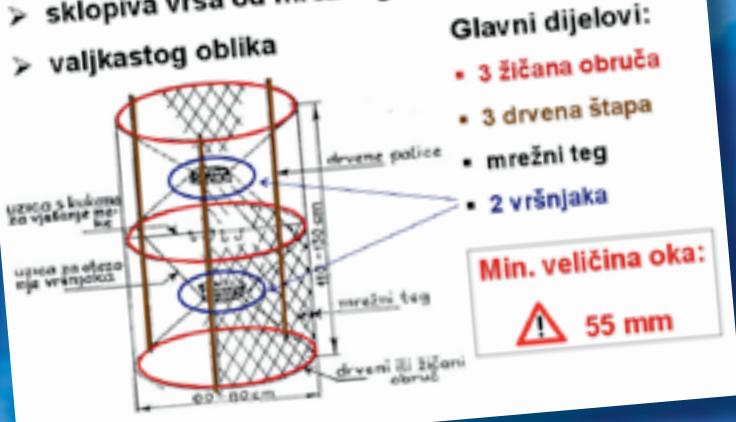

Vrše za ulov krupnih rakova

KOMISKA VRŠA

Komiška vrša

- > sklopiva vrša od mrežnog tega
- > valjkastog oblika

Glavni dijelovi:

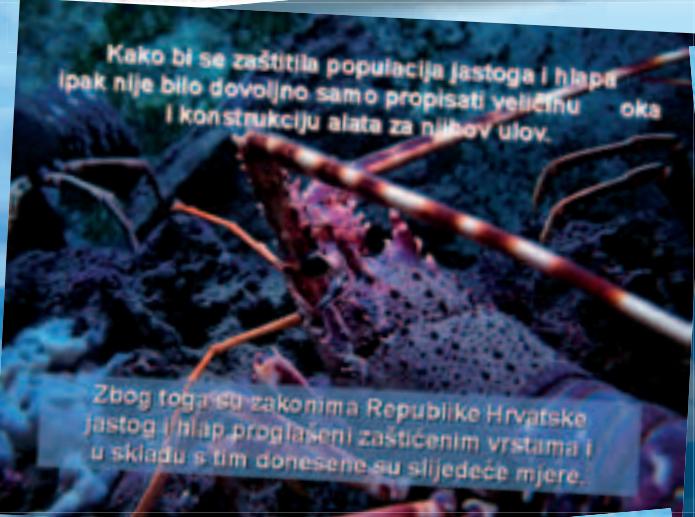
- 3 žičana obruča
- 3 drvena štapa
- mrežni teg
- 2 vršnjaka

Min. veličina oka:

! 55 mm

Kao meka ili ješka za lov jastoga
upotrebljava se svježa srđela.
Ješka se vješa na užicu u sredini vrše.

Zbog toga su zakonima Republike Hrvatske
jastog i hlap proglašeni zaštićenim vrstama i
u skladu s tim donesene su slijedeće mjeru.

Veličina rakova mjeri se
od vrha glavopršnjaka
do vrha repne lepeze.

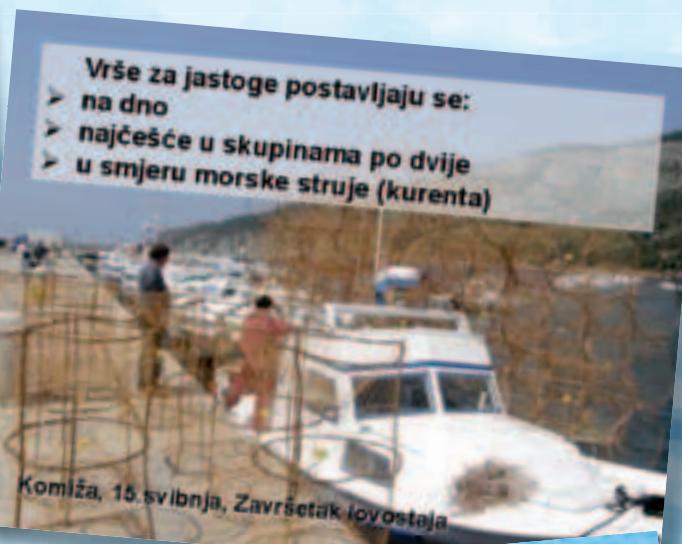
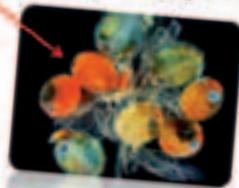

Ženka pod zatkom nosi
grozdove od 25 do 30 tisuća jaja.

Zabranjen!

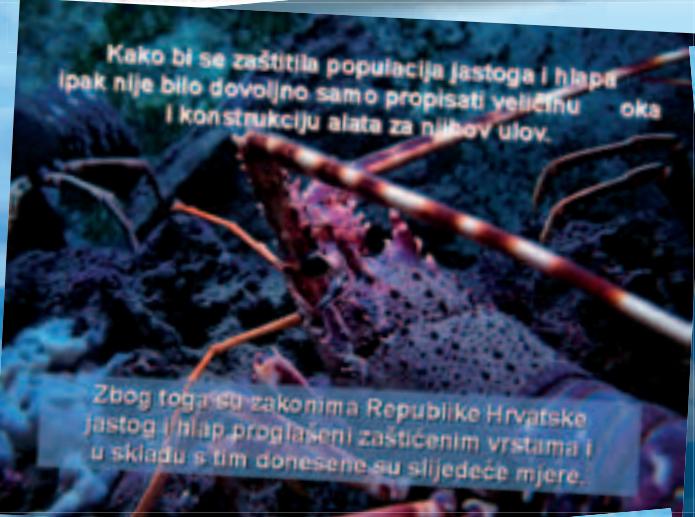
Ulov ženki
jastoga i hlapa
s vanjskim jajima.

Vrše za jastoge postavljaju se:

- > na dno
- > najčešće u skupinama po dvije
- > u smjeru morske struje (kurenta)

Komiža, 15. svibnja, Završetak lovostaja

SLOVO ZAKONA

S ciljem zaštite nedoraslih
primjeraka i njihovih populacija,
prema Zakonu o morskom
ribarstvu, određena je:

Najveća propisana veličina

Jastog (*Palinurus elaphus*) 24 cm
Hlap (*Hommarus gammarus*)
Kuka (*Scyllarides latus*)

LOVOSTAJ

Jastog (*Palinurus elaphus*)
Hlap (*Hommarus gammarus*)
Kuka (*Scyllarides latus*)

od 10. svibnja – 15. svibnja

Zabranjen!

Lov jastoga tonjenjem, uz pomoć
ronilačke opreme i boca sa zrakom.

Zašto?

Jer je to "kao odlazak u trgovачki centar
u kojem se ništa ne plaća".

➤ naselja jastoga sve su rjeda
 ➤ srednja lovna težina jastoga pala je
 s 24 kg na 22 kg

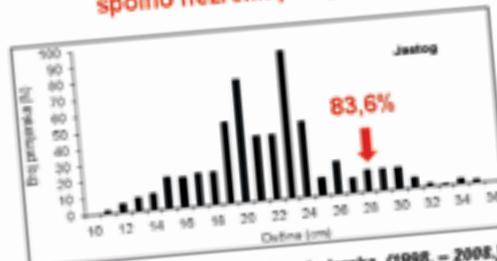
Jastog
Ctenophorus Elephas

otkupna cijena jastoga iznosi 270-380 kn/kg
 cijena u restoranu dostiže vrtoglavih 750 kn

REPUBLIKA HRVATSKA
 petak 20.07.2007.

Prema istraživanju ulova jastoga od 1998.
 2008. g. utvrđen je vrlo veliki postotak
 spolno nezrelih primjeraka.

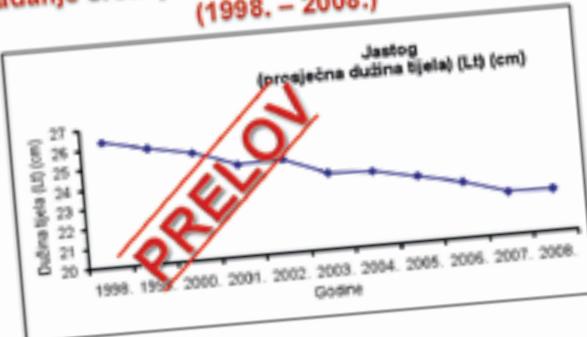
do

Frekvencija duljina ulovljenih primjeraka (1998. – 2008.)

Laboratorij za ihtiologiju i priobalni ribolov
Institut za oceanografiju i ribarstvo Split

Opadanje srednjih vrijednosti ulovljenih primjeraka (1998. – 2008.)

Istraživanjem je dokazan prelov ovog velikog raka u Jadranskom moru.

Mogući uzroci povećanja ulova jastoga:

- ▶ povećanje ribolovnog napora (povećanje broja brodova, ribolovnih alata i dana provedenih u ribolovu)
- ▶ uvođenje državne subvencije za ulov (dodatni iznos kojeg profesionalni ribar dobije za svaki kilogram ulovljene ribe)
- ▶ povećanje potražnje (u jeku turističke sezone)

Državni zavod za statistiku

Na primjeru atlantskog bakalara koji se lovio uz obale Kanade naučili smo da je more obnovljiv, ali ne i neiscrpan izvor bogatstava.

Naime, kanadski ribari stoljećima su lovili bakalar koji je bilo u izobilju, ne vodeći računa da su prešli granicu održivog ribolova i u potpunosti ga izlovili.

Mjera kanadske vlade o potpunoj zabrani ulova bakalara donesena je prekasno. Danas, skoro 20 godina od zabrane, stok bakalara na tom području nije se oporazio.

SLOBODNA DALMACIJA
 28. prosinca 2001.

DR. PERICA CETINIĆ S INSTITUTA ZA OCEANOGRAFIJU I RIBARSTVO GOVORI O STANJU U HRVATSKOM RIBARSTVU
IZLOV JASTOGA I HLAPA TREBA ZABRANITI

Na Institutu smo istraživali jastoga i hlapa i utvrdili smo da su toliko prorijedeni da treba pod hitno zabraniti izlov na cijelom morskom području Hrvatske. Utvrdili smo da je pretežiti dio ulovljenog hlapa i jastoga ispod prve spolne zrelosti, a to je 27 centimetara. Predložili smo stoga ministarstvu da se zabrani izlov na tri godine, no ono još ništa nije poduzeo.

I za kraj ...

Iako je more budućnost svih učenika pomorskih škola, budućnost našeg, ribarskog zanimanja, upravo je u očuvanju njegovih živih bogatstava.

Razgovor s povodom

KOD JADRANA MARINKOVIĆA

Najpoznatiji novinar među pomorcima, ali i pomorac među novinarima, svakako je gospodin Jadran Marinković, dugogodišnji urednik Pomorske večeri Radio Splita. Taj poznati novinar bio je učenik naše Škole i možda najbolje poznaje probleme pomorstva danas.

Molim Vas da nam se predstavite: Zašto ste se opredijelili za zanimanje pomorac, kada ste bili u našoj školi, i koje uspomene nosite iz tih dana?

Moja je obitelj živjela u Zadru u kojem sam završio prvi razred srednje škole. Natjerao sam roditelje da me upišu u Pomorsku školu, kasnije se selimo u Šibenik pa u Split. Maturirao sam nautiku 1972. odmah se ukrcao na brod.

Posebno se sjećam profesorice Mime Marušić koja je ove godine umrla, profesora Rodića iz matematike, Kružičevića, Dvornika, Kapova iz zemljopisa. Moj razredni kolega bio je i Zlatan Spahija koji je danas profesor u školi

Koliko dugo ste navigavali i kako su izgledala putovanja prije?

Ukrcao sam se na „Luku Botića“ 14.08.1972., imali smo dva putovanja do Australije, Sueski kanal je bio zatvoren tako da smo dugo plovili. Pamtim i jedan povratak iz luke grada Pertha: trajao je 37 dana i 12 sati po nemirnom moru. Kada sam se iskrcao, nisam mogao normalno hodati. Na vrijeme provedeno na moru, nosim samo lijepu uspomenu: prije je posada bila brojnija, u lukama smo znali ostati i po 7 dana, te smo ih mogli i razgledati. Imali smo i nogometnu ekipu te bi se po uploviljenju u Mombasu i natjecali i redovito pobjeđivali. Ali, tada je nas samo mladih iz Splita i okolice bilo na brodu 20. Bili smo povezani: svi za jednog, jedan za sve. Uvijek sam plovio na domaćim brodarima, splitskim brodovima. Tri puta sam navigavao i do Velikih jezera.

Što je doprinijelo Vašoj odluci da se iskrca i uđete u novinarske vode?

Iskrcao sam se i upisao Višu pomorskiju, te kao student počeo zarađivati pisanjem (prvo o sportu). Otac

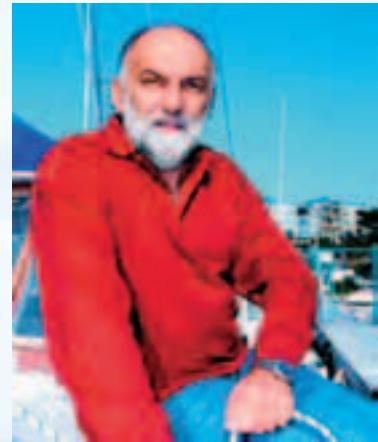
mi je bio novinar i on me potaknuo, nakon vojske sam primljen na Radio Split.

Kao novinar ukazujete na probleme pomorstva i time potičete njihovo rješavanje, koje biste izdvojili kao najvažnije?

Puno ih je: pomorci su slobodni strijelci, popravio se rad sindikata koji rješava pitanja vezana uz mirovine, plaćanje poreza. Sam status je loš, posebno bih istaknuo pitanje gusarstva: pomorci ne dobivaju nadoknade za plovidbu opasnim vodama. Prije smo imali npr. tropski dodatak kada smo plovili područjima su tropske vrućine. Broj članova posade se smanjuje i time opterećuju oni koji su na brodu, tako je danas samo jedan kuhan, a prije smo imali tri člana uslužnog osoblja. U lukama su kratka zadržavanja, nema više puno upoznavanja novih sredina kao prije. Treba stalno pratiti razvoj tehnologije, ubrzana je modernizacija i informatizacija brodske opreme. Zato su danas brodari i skratili vrijeme boravka na brodu. Ostao je i osnovni problem-odvojenost od obitelji. Trenutno se javlja i problem prvog ukrcaja, kontaktiralo mi više mladića s tim problemom. Moramo se ugledati na druge zemlje i poput njih pitanje pripravnika staža riješiti vezanim ugovorima.

Što biste poručili našim učenicima, kako se „sutra“ trebaju ponašati na brodu?

Znam da im na brodu neće biti lako, moraju sami voditi računa o svom zdravlju i urednosti. Na brodu vladaju RED, RAD i DISCIPLINA i tko toga nije svjestan, ili se toga ne može pridržavati, bolje da se ne ukrcava, jer će biti iskrca. Kada bi se ta pravila primjenila na gospodarstvo, ne bi bilo krize u društvu.

Srijedom vodite emisiju Auspuh o problemima s kojima se susreću građani Splita i okolice te prozivate odgovorne službe tražeći rješenja, tako pomažete „malim“ ljudima. Koliko ste zadovoljni postignutim?

Male stvari su veliki problemi. Treba biti strpljiv pri rješavanju, nazivamo po više puta odgovorne službe dok ne riješimo neko pitanje. Smeta mi što se ljudi ne predstavljaju prilikom kontakta, kada nazivaju, kao da ih je strah.

T. Grujić, prof.

Matrikula - moreplovница ili pomorska knjižica

Pomorska knjižica ili matrikula se u pomorstvu upotrebljava odavnina i služi u svrhu identifikacije pomorca i njegovih vještina, ista može i zamijeniti putovnicu.

Po prvi put se učenici četvrtih razreda naše škole upućuju na plovidbu-praktični dio nastave na školskom brodu Kraljica mora. Bit će upućivani u grupama: 4 grupe od 10 učenika strojarskog usmjerenja i 20 nautičara, na brodu će boraviti po tjedan dana uz pratnju dva profesora. Prva grupa će se ukrcati 14. studenog. Međutim, javili su se neočekivani problemi. Kako bi se ukrcali, učenici moraju imati položena ovlaštenja(brevete) Temeljne sigurnosti i otvorenu moreplovnicu ili pomorsku knjižicu.

Učenici koji su bili neredoviti na nastavi organiziranoj tijekom školovanja (nazočnost mora biti 95%), nisu stekli pravo na POTVRDNICU o

položenoj TEMELJNOJ SIGURNOSTI. Morali su upisati dodatni tečaj (u trajanju od 6 dana) i platiti 1300 kuna. A da nisu izostajali , POTVRDNICU bi dobili u Školi. Potom se napravi liječnički pregled , fotografira (potrebne su 2 osobne slike), odlazi u Lučku kapetaniju gdje se uz plaćanje 60 kuna otvara POMORSKA KNJIŽICA u koju se upisuju položena ovlaštenja ili breveti.

*kapelan Zoran Mikelić,
profesor nautičke grupe
predmeta*

Na „Kraljici mora“

Bio sam u prvoj grupi učenika određenoj za plovidbu na školskom brodu. Isplovili smo 14.11.2011. u 09:00 iz gradske luke Split. Okupili smo se u brodskom salonu, gdje nam je zapovjednik broda zaželio dobrodošlicu i upoznao s pravilima ponašanja tijekom našeg boravka na brodu. Profesor Mikelić nam je podijelio raspored naših dužnosti na brodu, te raspored gvardije na navigacijskom mostu.

Prva luka u koju smo pristali bila je Rogač na Šolti. Prilikom svakog manevra uplovljavanja i isplovljavanja sudjelovali su učenici nautičkog smjera(npr. bacanje pandula, provlačenje konopa preko bitve, spuštanje-dizanje brodske skale). Nakon svakog priveza mogli smo se slobodno šetati i razgledavati otok na kojem smo se nalazili, ali smo se morali vratiti do 22:30 jer se tada dizala brodska skala. Sljedeći otok koji smo posjetili bio je Hvar,a vez je bio Starigrad. Nismo baš mogli uživati u razgledavanju jer smo imali zabranu izlazaka od strane kapetana i profesora Mikelića. Sljedeće odredište je bila Vela Luka na Korčuli (po meni najljepše mjesto na kojem smo bili). Tamo smo uplovili u srijedu oko 15:00 i ostali na vezu do četvrtka, kada smo Hvar,ali ovaj put ne u Starigrad već u grad Hvar. Tu smo ostali do petka,a zatim smo se uputili za Brač, Milnu, međutim u Milni se nismo privezivali niti sidrili, jer kapetan nije najavio vez, pa smo se samo okrenuli i uputili prema Splitu. Tijekom boravka na brodu držali smo gvardije u trajanju od 3 sata. Dužnosti tijekom gvardije su bile: vođenje pozicije broda svakih 15 minuta, određivanje pozicije broda pomoću smjernih ploča i drugih navigacijskih instrumenata. Kabine i WC smo morali redovito održavati čistima, a slobodno vrijeme smo provodili uglavnom u brodskom salonu igrajući karte i gledajući TV. Pušenje je za učenike bilo dozvoljeno samo na krmi broda.

Petodnevna plovidba je bila jako ugodna zahvaljujući iznimno mirnom moru i vedrom vremenu, i upravo zbog toga nitko nije povraćao!

Marko Baturina, 4.e

Razrednica 4.e

Učenik sam IV.e razreda , smjer: nautika. Moj razred je najbrojniji u Školi. U razredu nas je 33. Mislite da je to puno? Trebali ste nas upoznati u drugom razredu: tada nas je bilo 42! O svima nama već četvrtu godinu brižno skrbi naša razrednica Dušana Šegvić ,profesorica engleskog jezika.

Koliko već godina radite u Školi?

Dugo, predugo, evo već punih 38 godina. Uskoro ću u mirovinu, ali da se ponovo rodim, opet bih odabrala rad s vama mladima.

Što Vas rastužuje, a što veseli u radu?

Najviše me rastužuje nedolično ponašanje, nedolazak na nastavu, kada jedan prema drugome iskazujuete grubost . Neučenje mogu prihvatiiti, može se nadoknaditi, ali napuštanje nastave, laganje, sirovost, ne prihvaćam.Veseli me kada nešto zajednički napravimo,kada od zalutalih ovčica napravim ljude.

Koja Vam je generacija najdraža (od onih kojima ste bili razrednica)?

Svi su mi dragi i sa većinom sam ostala u kontaktu. Zaboravi se sve ono ružno, a u sjećanju zadrže lijepi trenutci. Ponosna sam kada me se sjete porukom, razglednicom nakon nekog vremena. Možda bih izdvojila ratnu generaciju, onu iz šk.god.1990./91. Jedan je učenik prekinuo školovanje, uključio se u ratna zbivanja i poginuo, to je cijeli razred potreslo i povezalo.

Jeste li zadovoljni našim učenjem?

Bože sačuvaj!/ smijeh/ Nisam, možete puno više.

Kolika je važnost engleskog jezika za zanimanje pomorca?

Izuzetno velika i na palubi i u strojarnici.Pošto naša flota gotovo više i ne postoji, prisiljeni ste ukrcavati se na „strance“ na kojima je posada multinacionalna, a jezik sporazumijevanja je engleski. Osim toga, engleski je jezik pomoraca u cijelom svijetu: komu-

nikacija s bilo kojom državom , unutar kompanija, komunikacija među brodovima, sve se odvija na engleskom jeziku. Taj jezik je preduvjet bez kojeg ne može ploviti niti jedan pomorac. Zato ga morate dobro savladati, posebno pomorsku terminologiju .

Jesu li se učenici danas puno promijenili u odnosu na prijašnje generacije?

I jesu i nisu: vremena i pravila upisa su se promijenila, te posljednjih godina upisujemo učenike boljeg uspjeha.Mogu također primjetiti da su današnji učenici puno mirniji od onih prije koji su bili spremni na svakakve nestasluke.

Kao razredniku, koliko Vam vremena oduzimamo?

Dosta, ali ja to želim: Uzela sam vas kao da ste moja djeca. Roditelji imaju broj mog mobilnog telefona i mogu mi se javiti kad god žele, nitko to ne zlorabi, zovu kada to uistinu trebaju. Imam i sve vaše brojeve (to dobro znaju oni koje provjeravam kada nisu u školi). Problem vašeg razreda je neadekvatna (premala) učionica, ali smo zajednički sve rješavali. Kada sam razrednik, povežem se s učenicima, borim se za njih.

Hvala Vam razrednice,
Marino Zeljković, 4.e

NAŠI ODLIKAŠI

(na kraju školske godine 2010./2011.)

**UČENICI KOJI SU ŠK.GOD. 2010./2011. POLOŽILI S
ODLIČNIM USPJEHOM:**

PRVI RAZRED:

RENATO ŠIKIĆ, 1.a
MARIN KNEŽEVIĆ, 1.f
IVAN BUZOV, 1.e

DRUGI RAZRED:

MATE GRBEŠA, 2.g

TREĆI RAZRED:

SPAIJA JOSIP, 3.b

Najuspješniji Josip Spaija, USPJEH: 5.00!!

MARTINA KOVACIĆ, 3.c

MARTA TOMIĆ, 3.c

TONKO LUČIĆ LAVČEVIĆ, 3.d !

PETAR NOVAKOVIĆ, 3.e

MARIN LESKUR, 3.f

HRVOJE STIPICA, 3.f

ČETVRTI RAZRED :

MARKO DE MICHELI VITTURI, 4.a

VANA IVANČIĆ, 4.c

LUKA JAVORČIĆ, 4.c

ANDREA MAJSTROVIĆ, 4.c

RAFAELA PERIŠIĆ, 4.c

BRUNO PRGOMET, 4.c

ANA VULJAK, 4.c

ANTONIO BAŠKOVIĆ, 4.e

DENIS RINČIĆ, 4.f

TIN PRITIŠANAC, 4.g

**ČESTITAMO SVIMA NA ULOŽENOM TRUDU
I POSTIGNUTOM USPJEHU**

**Završna svečanost IPA projekta
"Modifikacija postojećih kurikuluma
uvođenjem novih tehnologija"**

U našoj je školi **26. 9. 2011.** održana završna svečanost IPA projekta „**Modifikacija postojećih nastavnih planova uvođenjem novih tehnologija**“. Nositelj ovog 170.000,00 € vrijednog projekta je Pomorska škola iz Splita, a u svojstvu partnera Pomorska škola Zadar. Uz potporu Europske unije kupljena su učila za praktičnu izobrazbu pomoraca i opremljena nova učionica. Rezultati projekta predstavljeni su uzvanicima među kojima su bili predstavnici Grada i Županije, ugovornog tijela ASOO, predstavnici pomorskih agencija i udruga, te suradnici na projektu i predstavnici medija. Posjetitelji su obišli učionice u kojima će se održavati nastava iz Hidraulike i pneumatike, Elektrotehnike i elektronike, Upravljanje brodskim sustavima, Automatizacija brodskog sustava..... Više obavijesti o projektu možete pronaći na web stranici Škole.

PUTOVANJE U ANTWERPEN

Usklopu projekta Modifikacija postojećih kurikuluma, organiziran je i trodnevni radni posjet Bruxellesu i Antwerpenu u Belgiji. Naime, u ovom je projektu naš partner Pomorska škola iz Zadra pa su nam se na putovanju pridružili i kolege iz te škole. Nas 12 profesora, predvođeni našim ravnateljima, krenuli smo 03.03.2011. iz splitske zračne luke prema Zagrebu. Iz naše škole: ravnatelj Pavelin, profesori: Batistić, Mizdrak, Boljat, Kondić, knjižničarka prof. Plejić i ja, avionom prema Zagrebu, a iz Zagreba prema Bruxellesu. Nemalo smo bili iznenađeni „veličinom“ aviona koji možda prima 50 putnika, propeleri su mu bili otvoreni, ali što se moglo(bilo nam je to novo letačko iskustvo)!

Avantura je započela. Srećom, vrijeme je bilo lijepo, a mi poprilično razdragani. Veselili smo se posjetu Antwerpenu i njegovoj poznatoj Pomorskoj akademiji, ali i činjenici da ćemo posjetiti i grad koji je središte EU, odnosno njene administracije i Parlementa. Iz Zagreba smo (na naše opće iznenađenje), letjeli opet istim avionom, samo što putovanje nije trajalo 45 minuta, već 2 i po sata! Ali, veselja nam nije nedostajalo. Vrijeme je bilo lijepo pa je prof. Batistić cijelo vrijeme slikavao i iznad i ispod oblaka, zavisno od putanje kojom smo išli. Večer, dolazak u Bruxelles, smještanje u hotel i odlazak na večeru. Sami centar Bruxellesa prepun je malenih restorana iz kojih vas mame da uđete upravo u njihov. Odlazak u hotel i spavanje. Sutrašnji dan je bio posvećen razgledavanju Bruxellesa, svih njegovih znamenitosti. Poput svakog grada, tako i Bruxelles ima svoje priče i ljepote zbog kojih vrijedi doći i posjetiti ga.

Utorak je bio rezerviran za odlazak u Antwerpen. Krenuli smo oko 8 sati, jer smo se trebali voziti nešto više od sat vremena. **Antwerpen** (fra. *Anvers*) je grad u Belgiji, glavni grad istoimene belgijske pokrajine. Nalazi se u regiji Flandriji, u estuariju rijeke Schelde, oko 88 km od njezina ušća u Sjeverno more. Jedna je od najvećih europskih luka još od 19. stoljeća. Važno je trgovačko i financijsko središte povezano s rajnskom industrijskom oblasti, a poznat je i po obradi dijamantata. U povijesnom središtu grada, nad kojim se uzdiže vitki toranj gotičke katedrale, lijepo su stare zgrade.

Nakon malog lutanja, uspješno smo se dovezli do ulaska u Akademiju i ostali iznenađeni arhitekturom zgrade. Zgrada ima oblik broda što je vrlo interesantno. Ispred nje su sjedili studenti obučeni u mornarske uniforme. Već pri samom ulasku imali smo osjećaj kao da ulazimo na brod. Domaćini su organizirali toplu dobrodošlicu, a dekan fakulteta je održao prigodan govor. Upoznali su nas s

poviješću i tradicijom, kao i radom Akademije, ali i studentima. Objasnili su nam svoj sistem edukacije pomoraca, ali i ukazali na svakodnevne izazove rada. Nakon toga smo se podijelili u radne skupine i krenuli s upoznavanjem načina i tehnologija koje koriste pri obrazovanju pomoraca.

Kao izuzetno ljubazni i organizirani domaćini, pripremili su nam ručak tijekom kojeg smo uručili poklone našem domaćinu, a kroz neobavezne razgovore smo razmijenili dojmove o onome što smo do tada vidjeli i čuli. Nakon ručka, ponovno smo se podijelili u skupine i krenuli u radne obveze. Vrijeme je brzo proticalo. Ono što svakako nosimo iz Akademije je uvid u suvremenih način obrazovanja (naravno da se on razlikuje od našeg, jer su oni

u rangu fakulteta) i cjelokupno ozračje koje vlada unutar Akademije.

Bogatiji za još jedno iskustvo, vratili smo se umorni u Bruxelles. Sutradan nas je čekao cjelodnevni povratak u Split. S ovog putovanja zasigurno nosimo lijepo turističke uspomene, kao i određene spoznaje u obrazovnom smislu.

Zdenka Blaslov, prof.

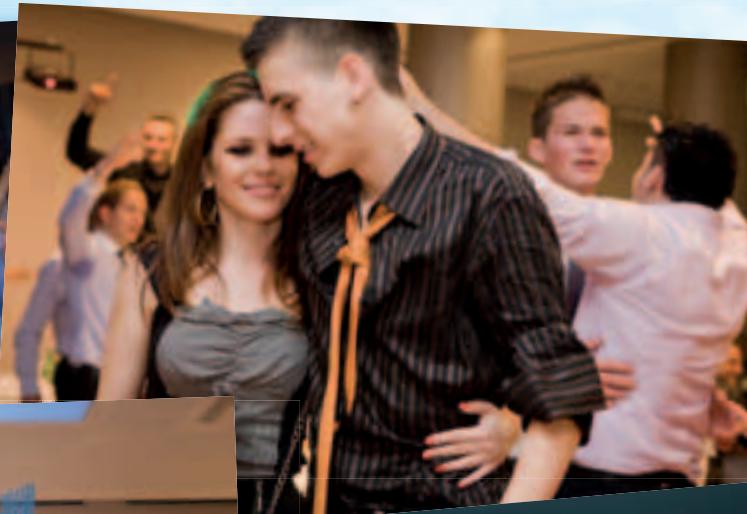

IN MEMORIAM TOMISLAV VRGOČ (1992. - 2011.)

Uspomena na tebe,
dragi naš Tomo,
zauvijek će ploviti s
nama.

Tvoj 4.g
(šk.god. 2010./2011.)
s razrednicom

Maturalni ples 2010./11.

DRŽAVNA NATJECANJA

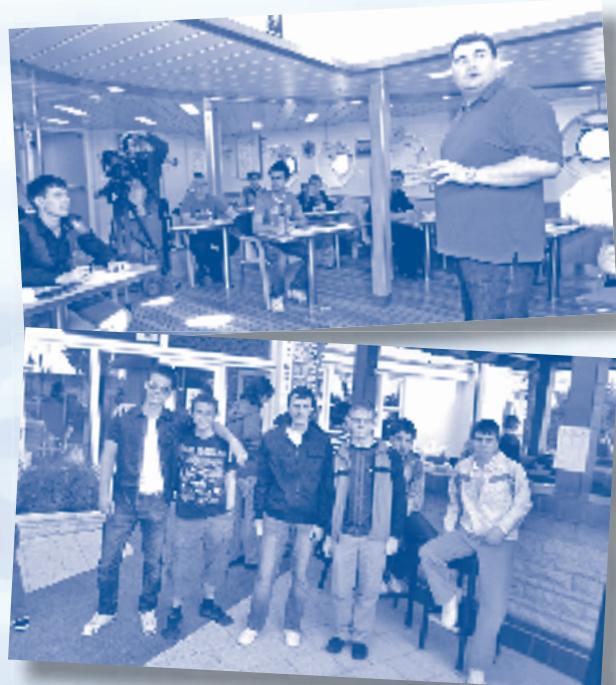
Sudjelovali smo na:

DRŽAVNOM NATJECANJU POMORSKIH ŠKOLA BRODOSTROJARSKOG USMJERENJA

Na državnom natjecanju učenika pomorskih škola brodostrojarskog usmjerenja održanom u Zadru od 11. do 13. svibnja 2011. našu školu su predstavljali učenici trećeg razreda Josip Spaija i Goran Štajduhar. Natjecanje je po prvi put organizirano na školskom brodu "Kraljica mora". Sastojalo se od teoretskog dijela u kojem je naš učenik Josip Spaija dijelio prvo mjesto s učenikom iz Malog Lošinja, te praktičnog dijela - vježbi na simulatoru te mjerjenja istrošenosti košuljice i reparacije navoja vijka.

Sveukupno smo zauzeli treće mjesto, što je za svaku pohvalu, čemu su doprinijeli i profesori: Denis Milinović, Andro Topić, Mijo Nejašmić, Danijela Čopo, Giovanni de Michelli-Vitturi i Boris Mizdrak, koji su s učenicima radili u pripremi ovog natjecanja. Na natjecanju je sudjelovalo sedam pomorskih škola iz cijele Hrvatske.

Boris Mizdrak, prof.

Bili smo organizatori:

DRŽAVNOG NATJECANJA srednjih škola u obrazovnom sektoru PROMET I LOGISTIKA

Ove smo godine bili organizatori *Državnog natjecanja u obrazovnom sektoru promet i logistika*. Natjecanje se odvijalo u Šibeniku, točnije Hotelu Ivan u Solarisu, od 4. do 6. svibnja 2011. godine. Natjecali su se učenici 27 škola iz cijele Hrvatske. Možemo se ponositi odličnim rezultatima učenika Antonija Baškovića i Rafaele Perišić za koje je zaslužan i njihov mentor Nikša Kondić koji im je neprestano pružao pomoć i potporu. Zahvaljujemo im na njihovom entuzijazmu i lijepoj slici koju su kreirali o našoj Školi. Nadalje, otvorenje natjecanja je bilo pohvaljeno kao „najbolje do sada“, pa stoga zahvaljujemo našim učenicima na izvrsnoj priredbi. Organizacijski odbor:

Bilten

DRŽAVNO NATJECANJE
srednjih škola
u obrazovnom sektoru
promet i logistika
domaćin
Pomorska škola Split

Šibenik, 4. – 6. svibnja 2011.

Profesori: Maja Dadić (nositelj aktivnosti), Tatjana Grujić (uvodni program), Nikša Kondić, Jelena Krčum, Toni Meštrović, Dragan Pavelin, Maglica Pleić.

Učenici: Ivana Čače, Vito Gracin, Martina Kovačić, Frane Maras, Andro Novak, Rafaela Perišić, Antonio Raos, ANA Rušić, Ivan Tomić, Frane Žuvić.

Maja Dadić, *pedagoginja*

U uvodnom smo programu predstavili Split, našu školu i aktivnosti. Program osmisnila i s učenicima uvježbala: prof. Grujić Voditelji programa su bili Antonio Raos (4.f) i Ivana Čače (4. a/g), pratnja na gitari Vito Gracin (4.f), pjevali su Frane Maras i Andro Novak (4.d), a tekstove su uz voditelje, recitirale i čitale Martina Kovačić (4.a/g) i Ana Rušić (4.a/g šk.god.2010./2011.)

Državna matura 2012.

Završetak nastave za učenike završnih razreda:

18. svibnja 2012.

LJETNI ROK:

od 24. svibnja do 13. lipnja 2012.

PRIJAVE:

od 1. prosinca 2011. do 1. veljače 2012.

25. 5. 2012. Hrvatski jezik (A i B), oba dijela ispita

28. 5. 2012. Engleski jezik (A i B), oba dijela ispita

30. 5. 2012. Matematika (A i B)

1. 6. 2012. Fizika

11. 6. 2012. Informatika

Objava rezultata na POSTANI-STUDENT:

13. srpnja 2012. Rok za žalbe: do 15. srpnja 2012.

Objava konačnih rezultata: 16. srpnja 2012.

Podjela svjedodžbi: 16. srpnja 2012.

JESENSKI ROK

Prijava ispita: do 20. srpnja 2012.

Provedba ispita: od 22. kolovoza do 7. rujna 2012.

HRVATSKI JEZIK:

Pristupniku će na ispitu biti ponuđen **jedan esejski zadatak** koji se odnosi na jednu od triju vrsta školskoga eseja (interpretativni školski eseji, usporedna

raščlamba, raspravljački školski eseji). Za školski je eseji na višoj razini ispita propisano **petnaest ispitnih djela**, a na osnovnoj razini **devet ispitnih djela**

Ispitna djela u školskoj godini 2011./2012. za osnovnu razinu ispita jesu:

- 1.** Boccaccio, Giovanni, *Dekameron* (*Uvod; 1. dan 1. novela; 2. dan 3. novela; 10. dan; 5. novela*)
- 2.** Camus, Albert, *Stranac*
- 3.** Cesarić, Dobriša, *Lirika*
- 4.** Gundulić, Ivan, *Dubravka*
- 5.** Ibsen, Henrik, *Nora*
- 6.** Krleža, Miroslav, *Gospoda Glemajevi*
- 7.** Matoš, Antun Gustav, *Pjesme*
- 8.** Novak, Vjenceslav, *Posljednji Stipančići*
- 9.** Sofoklo, *Antigona*.

Cjeloviti Ispitni katalozi za državnu maturu iz u školskoj godini 2011./2012. objavljeni su na mrežnim stranicama *Nacionalnoga centra za vanjsko vjednovanje obrazovanja* (www.ncvvo.hr). Na istoj stranici možete otvoriti ispite koji su već provedeni i provjeriti svoje znanje.

Edita Urličić, prof., ispitni koordinator

JESTE LI ZNALI:

Na području današnje Hrvatske, prvi nacrt broda pronađen u Grapčevoj špilji na otoku Hvaru star oko 4700 godina. U VII stoljeću prije Krista, dobre brodove zvane **SERILIA LIBURNICA** gradili su Liburni, koji su živjeli od područja rijeke Krke u Dalmaciji pa sve do Raše u Istri. Ostaci potonulog broda u blizini

otoka Mljeta iz I st. Poslije Krista svjedoče o trgovačkom putovanju iz Grčke i Južne Italije. Ostaci tog broda govore o gradnji brodova, duljine oko 20 m i nosivosti oko 100 t. Prvi hrvatski brod potječe iz 11 stoljeća, sačuvan je u gradu Ninu blizu Zadra, a zove se **CONDURA CROATICA** i bio je izvanrednih plovnih sposobnosti (izdužen + 1 latinskog oblika jedro + kormilo)

PRIJEDLOZI: PROČITAJTE, PRESLUŠAJTE, POSJETITE !

Zašto morate pročitati „Juditu“ Mira Gavrana?

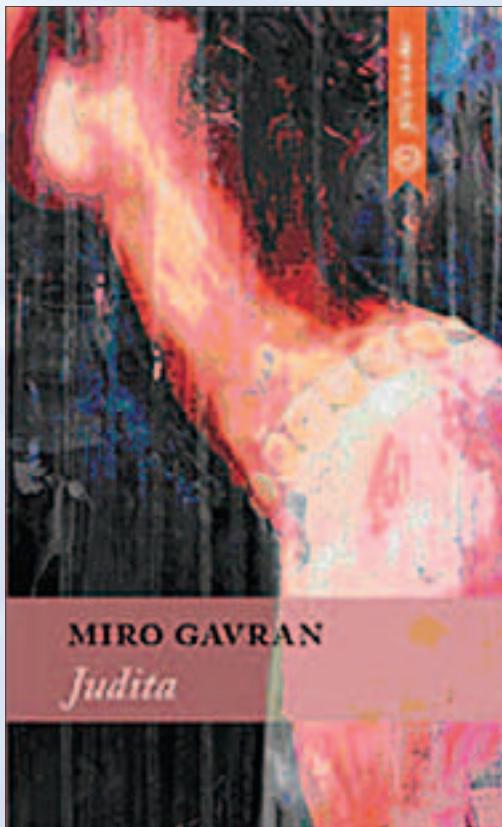
Citanje školske lektire nikome od nas učenika ne pričinjava zadovoljstvo. To je ono što moramo. Kada nam je naša profesorica iz hrvatskog jezika (prof. Blaslov), nakon čitanja „Judite“ iz Biblije, rekla da pročitamo „Juditu“ Mire Gavrana, većina nas je barem u sebi pomislila „Zar još Judite“. Profesorica nam nije htjela ništa unaprijed reći, samo je naglasila kako ćemo o svemu razgovarati i uspoređivati djela. I što sam mogao nego nabaviti knjigu i čitati? Postojala je početna zainteresiranost o načinu na koji je Gavran napisao ovu priču. Mislio sam kako se tu nema što puno drukčije napisati, jer to je biblijska priča! Međutim, sve su se moje sumnje raspršile već nakon prvih stranica. Priča je bila tečna i lako se ispriala. Priča, koja od samog početka pa sve do kraja, zadivljuje.

Gavranova „Judita“ je upravo priča o ljubavi između dvoje ljudi koji se susreću u teškim okolnostima. Svima je znana priča o podvigu udovice Judite. Ali, Gavranova je Judita biće od krvi i mesa. U uvodu već saznajemo da je Judita drukčija od drugih žena: „Ja ne bijah poput ostalih žena... Govorahu mi da sam umnija, spoznah da sam drukčija.“ Judita je žena koja je u ljubavi iskusila samo patnju. S Holofernom postaje ispunjenom ženom: „Nisam više bila ona od prije. Kao da sam s novim iskustvom postala novom ženom.“ Ono što se događa između Judite i Holoferna sasvim je neočekivano,

a čini mi se kako su to upravo i najljepše stranice ovog romana. Nakon čitanja ovog djela, shvatio sam snagu ljubavi: „Što ubih Holoferna odlučih povjeriti svoju priču šutljivom papiru... Da bar on sazna da ne spasih ja Betuliju i Izrael od Asiraca, nego da im spas doneše ljubav čovjeka kojem bijaše draža smrt negoli život bez žene koju ljubljaše svim srcem.“ Holofernove riječi ljubavi: „Želim da znadeš da te volim kao nikoga volio nisam u svom životu. Ti si najveća sreća koju dodirnuh, žena si drukčija od svih koje sretoh, ni kraljice ti nisu nalik.“

Ova je priča u meni izazvala različite emocije od ushita do divljenja, radosti te tuge. Razmišljao sam što bi bilo kad bi završetak bio drukčiji, dakle da Judita ne obavi svoj zadatak i ne odrubi glavu Holofernu, već pobegne s njim. Shvatio sam da kraj mora biti ovakav kako bi se dočarala snaga ljubavi, ali ne samo ljubavi prema jednom muškarцу, već i snaga ljubavi prema svojoj domovini i svom narodu.

Judita je postala heroina, slavna i sveta, ali osuđena na život u laži. Ona nije mogla zaboraviti čovjeka na čijoj smrti je izraslo njeno ime. Ljubila je svaku misao u kojoj je bilo sjećanje na njega. U njenom je srcu živjela vječna bol. „A sada je vrijeme za molitvu. Za riječi zahvale što mi se ukaza milost da spoznam što mnogi nikada neće iskusiti.“ I u tome je završetak predivan. Što reći za kraj, ponijela me ljepota Gavranovih riječi, a siguran sam da će se to dogoditi i vama ukoliko pročitate ovu toplu, uzavrelu i strasnu priču. A profesorici „hvala“ za ovu lektiru.

Andija Selestrin, 2.e

PRIJEDLOZI: PROČITAJTE, PRESLUŠAJTE, POSJETITE !

Najnovije pjesme grupe TBF!

Splitska grupa TBF je objavila nove pjesme (PISTACCIO METALLIC). Posebno mi se svidjela

pjesma Grad spava. Do sada su već opjevali Split i stanje u njemu u pjesmi Splitsko stanje uma. Nova pjesma je čista suprotnost: prikazan je Split tijekom noći, ali i u njoj iščitavamo socijalnu tematiku i kritiku društva. TBF je bend s najjačim tekstovima! A Split je njihov grad, zato ga tako dobro i seciraju u ovoj pjesmi. Prvo prikazuju bakice koje na Pazar donose kinesko povrće, ekipu što lijepi plakate, ekipu koja čuva štandove:

„Ispred Prerade samo njih par, -Što u ove ure kasne, -Glođu bureke masne, -I panduri dolaze...“ U Splitu su najpopularnije „cajke“, njihovi plakati i koncerti su preplavili grad: „, a evo i njih dva u tutama-Iz BMW-a urla cajka na mukama“. One koji slušaju ovu glazbu, lako uočavamo u svakom društvu jer svima pokazuju svoj glazbeni ukus. Dok se voze u automobilima ili nekog čekaju , pojačavaju svoje cijke. Ističu se bezobzirnošću. Kod njih se može uočiti i slabije poimanje duhovnosti, lošije ponašanje, čak i

prostiji riječnik. Zar Split nije bio ugodniji grad dok je većina služala klape, „dobre stvari“ Azre, Drugog načina, Led Zepelina, Queena...? Tada mladima nije bilo bitno gdje će izaći, niti koliko će ih te noći imati. Manje se pilo, manje je bilo ispravnosti među nama , a više iskrenog uživanja u životu. „, mularija riga po zidićima“- „, od alkohola nema boljeg serumu“-, svi nose iste patike“. Ovim stihovima kritiziraju mlade u Splitu i njihovu pasivnost i pomodnost.

Obradili su u pjesmi sve splitske probleme: Marjan po kojem su kranovi (gradi se, a ne čuva), „prečistu „, rivu, pohlepu, glupost i korupciju. Najviše mi se sudio refren pjesme: „Grad spava-pun straha i prezira-u dubokom snu-dobro anesteziran.“

Svi smo spremni na kritike prema drugima, ali i sebično zatvoreni u svojim svjetovima. Preslušajte cijeli album, možda i vi na njemu otkrijete neku pjesmu koja će vam pasti na dušu.

Bartol Nazlić, 4.f

PRIJEDLOZI: PROČITAJTE, PRESLUŠAJTE, POSJETITE !

...Hrvatski pomorski muzej Split u Tvrđavi Gripe

Prošetajte se do muzeja, spoznati ćete prošlost pomorstva i sagledati napredak odabranog zanimanja.

Muzej je osnovan 1997. g. s temeljnim zadaćama istraživanja, prikupljanja, čuvanja i izlaganja pomorske baštine hrvatske obale Jadrana, od prapovijesti do danas. Smješten je u prvorazrednom spomeniku kulture – Tvrđavi Gripe, izgrađenoj u 17. st. Stalni postav osmišljen je u dva dijela: ratno i trgovačko pomorstvo hrvatskoga naroda. U dijelu tog prostora priređuju se i tematske izložbe.

ISPRATILI SMO U MIROVINU...

Profesoricu TATJANU VUŠKOVIĆ. Profesorica Vušković je u Pomorskoj školi Split predavala kemiju i stručne predmete od 10.02.1975. godine do svog umirovljenja 31.08.2011. Rođenjem Osječanka, zavoljela je Split u kojem je završila Kemijsko tehnološki fakultet i svoj radni vijek posvetila prenošenju znanja mladima.

Čime se bavimo kada nismo u školi...

JEDRENJEM

Z ovem se Mario i imam šesnaest godina. Učenik sam Pomorske škole u Splitu. Jedrenje treniram od svoje devete godine i mislim da sam vrlo uspješan u tome. Nikada nisam mogao ni zamisliti da će se baviti jedrenjem. Sve je počelo kroz igru i šalu jer smo se jedno ljeto nekoliko mojih prijatelja i ja upisali na jedrenje da

bismo uživali u moru i suncu koje silno prži tijekom cijelog ljeta. Na zimu sam ostao samo ja pa me glavni trener Žele pozvao među svoje jedriličare. Nisam ni sanjao kako će mi se ta cijela priča sama ispričati. Sve je krenulo dobro, trening, trening i samo trening. Tijekom godina, sve sam više pokazivao svoj talent i volju za uspjehom. Mnogo treninga i volje se isplatilo te sam dosta putovao i natjecao se. Posjetio sam Dubrovnik, Pulu, Italiju, Mađarsku, Nizozemsku i mnogo drugih prekrasnih zemalja. Zadnju godinu u najmanjoj klasi, klasi „optimist“, postigao sam najviše uspjeha u svojoj maloj karijeri. Bio sam kapetan ekipe „JK Split“ te smo bili prvaci države 2010.g.. Ostvario sam i nastup na Svjetskom prvenstvu u Maleziji, na Longkowi, jednom od 99 otoka. 2010.g. bio sam i četvrti u hrvatskoj optimist reprezentaciji. Bilo je još mnogo i poraza, ali i izvrsnih pobjeda. Sada jedrim u većoj klasi (laser) i čeka me još mnogo sati na moru. Baveći se jedrenjem, shvatio sam da su na prvom mjestu trening i volja, a tek potom- talent.

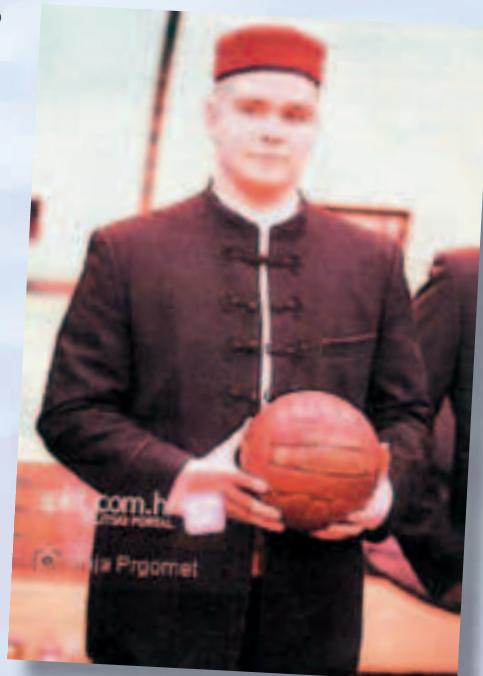
Mario Novak, 2. g

FOLKLOROM

S ada sam maturant, upravo završavam 4.g razred, smjer nautika. Od trećeg razreda osnovne škole, aktivni sam član Kulturnog umjetničkog društva Brodosplit s kojim sam proputovao cijelu Hrvatsku, bio u Italiji, Srbiji. Nastupamo i na mnogim smotramo te smo osvojili niz priznanja. Ja plešem, folklor moraš voljeti jer na pozornici trebaš izraziti ljubav prema plesu, nju ne možeš odglumiti.

13.veljače 2011. obilježili smo 100.godina našeg Hajduka. Pripreme su bile dugotrajne: cijeli je grad bio okićen u bijelo (čemu su doprinijeli i mnogi prijatelji i kolege iz škole). Ja sam bio posebno počašćen: pripala mi je čast da taj dan na stadion iznesem i predam nogometnu loptu veteranima koji su udarcem započeli susret između Slavije i Hajduka. Bio sam odjeven u splitsku nošnju u kojoj nastupam u folkloru. To je tradicionalna nošnja koju su prije nosili članovi starih uglednih obitelji. Ove godine KUD Brodosplit obilježava 40 godina svog postojanja, imamo mnogo treninga, ali i dogovorenih nastupa. Dio članova upravo nastupa po Meksiku! Pozivam sve one koji vole svoju baštinu da nam se pridruže: svaku jesen se možete prijaviti u neku od sekcija, možete se baviti plesanjem, sviranjem, pjevanjem. Nećete se pokajati.

Martin Gugić, 4.f

MAČEVANJEM I GLAZBOM

Maturant sam Pomorske škole, budući nautičar.

Bavim se glazbom od svoje 12-e godine, ozbiljnije od 15-e kada sam osnovao svoj prvi „bend“, i krenuo u privatnu glazbenu školu. Sviram 2. gitaru u heavy metal bendu imenom „Hammerd“. Do sad smo održali 4 koncerta u Splitu i okolici. U budućnosti se ne vidim kao profesionalni glazbenik, sviram iz zabave i hobija.

Bavim se jednim pomalo neuobičajenim i nedovoljno poznatim sportom: mačevanjem. Aktivno se bavim njime već sedam godina i član sam hrvatske reprezentacije.

Sportsko mačevanje obuhvaća tri oružja - discipline: **floret, mač i sablju**. Svaka disciplina odvaja posebno **muške i ženske** kategorije, a one se dalje dijele na dobne skupine!

Sada sam (sa svojih 18 godina) junior u disciplini mač. Kao član reprezentacije često putujem.

Do sada sam više puta mačevao tj. nastupao u Sloveniji, Austriji, Mađarskoj, Srbiji i Njemačkoj.

Treniram svakim danom, osim nedjeljom, u mačevalačkoj dvorani Športskog centra Poljud. Tijekom godine imamo pauzu za vrijeme ljetnih praznika do početka kolovoza kada nam započinju kondicijske pripreme na otvorenom. Mačevalački klub Split je ove godine obilježio 100 godina svog postojanja, dio je povijesti o čemu svjedoči i postava o klubu u Kući slave splitskog sporta na Gripama. Rođendan kluba je prikladno proslavljen međunarodnim natjecanjem. Ako želite više saznati o ovom sportu, posjetite nas.

Vito Gracin, 4.f

VATERPOLOM

Još od ranog djetinjstva sam volio more i vodene sportove pa sam bio presretan kad su u našu školu došli vaterpolo treneri i odveli nas na testiranje. Od tog trenutka sam zavolio taj šport i nije mi bilo teško trenirati svakog dana evo već 9 godina. Imao sam punu podršku svojih roditelja i učitelja. Ovaj šport iziskuje veliki trud pa sam se često odricao izlazaka i nekih običnih stvari koje

moji vršnjaci mogu raditi svakog dana. Gotovo sam svake večeri na bazenu do 10.30 h. Moram se zdravo hraniti i održavati kondiciju pa i vikendom pazim na svoje ponašenje ne želeći ugroziti dosadašnji rad. Naravno da je to moje odricanje urodilo plodom te sam zajedno sa svojom ekipom i vrhunskim trenerom Zdeslavom Vrdoljakom (nekadašnjim kapetanom hrvatske reprezentacije) osvojio 2009.

brončanu medalju na Kupu Hrvatske, a 2011. smo osvojili zlatne medalje na Kupu i Prvenstvu Hrvatske. U ovom športu je vrlo bitan timski rad pa sam tu stekao mnogo prijatelja koji su uvijek uz mene, ne samo na bazenu, nego i u životu. Moje buduće zanimanje je također vezano za vodu pa se nadam da će mi timski rad, radne navike i disciplina koju sam stekao u vaterpolu, zatrebati i pomoći u radu na brodu.

Pino Dužević, 4.e

Pino (stoji drugi u redu raširenih ruku) s prijateljima iz VK Mornar-Brodospas

Tko sam ja?

Tko sam ja? Tako nedostižno pitanje. Naizgled jednostavno, a opet najvažnije od svih pitanja. Odgovor na njega je ključ za škrinju s odgovorima na sva druga pitanja.

Od svojih početaka čovjek je pokušavao dosegnuti odgovore na pitanja koja su ga mučila. Kako čovjek tada nije poznavao znanost, a morao je pronaći objašnjenje, našao ga je u vjeri. Čovjek nikako nije mogao prihvati činjenicu da će jednoga dana prestati postojati pa je počeo vjerovati da će živjeti i nakon smrti u nekom drugom obliku. Ta želja za životom je temelj mnogih vjera, uključujući i kršćanstvo. Iako je i tada bilo onih koji su se i dalje pitali tko su i nisu prihvatali objašnjenje Crkve pa je to pitanje, na neki način, bilo zakopano stoljećima. Čovjek je dobio odgovor i Crkva je držala kako se nema zašto više tragati za njim. No u dvadesetom je stoljeću, ovo pitanje jače nego ikada prije izronilo iz mračnih dubina povijesti i opet postalo jedno od najvažnijih pitanja koja čovjek može postaviti. Razvoj medicine, psihologije i ostalih znanosti, ponudio je čovječanstvu sasvim drukčiji pogled na sebe i svijet koji ga okružuje. Danas, u vremenu kada ima mnogo svjetonazora, čovjek je izgubljen

jer nema nikoga da mu dapravi odgovor, već ga on mora pronaći sam. Svatko za sebe. Odgovor na pitanje „Tko sam ja?“ definirat će život onoga koji ga bude tražio. To pitanje daje izravan odgovor na pitanje „Zašto sam ja?“.

U mom životu znanost je odigrala veliku ulogu i pomogla mi da odaberem svoje viđenje onoga tko sam. Čitajući forum filozofije na Internetu naišao sam na slijedeću priču.

„Jedna je žena pala u komu i najednom kao da se našla pred božnjim sudom.

- Tko si ti? – upitao je Glas.
- Ja sam Marta Lorens.-
- Ne pitam kako se zoveš, već tko si ti?-
- Ja sam gradonačelnikova žena.-
- Ne pitam čija si žena, već tko si ti?-
- Ja sam majka četvero djece.-
- Ne pitam čija si majka, već tko si ti?-

I sve tako, što god bi rekla, nikako da kaže pravi odgovor. „Tko si ti? Kad ostaneš bez svih slojeva. Bez fizičkog tijela, DNA, eteričnog tijela ove inkarnacije, bez misli, bez želja, emocija, bez persone, ega, sjene i njihovih tvorevina, bez dharme i karme... kad se osloboдиš svega toga, tko si onda ti?“

Kada mislimo na nekoga, zamišljamo njegov/njezin lik u svojoj glavi, njegovo/njezino tijelo, često lice, no nikada njega samoga. Danas znamo kako čovjek tijekom svog života nekoliko puta promijeni većinu stanica svoga tijela, no ono što ne mijenja jeste njegov mozak.

Jesam li ja moja ruka? Ako ju odsječem, hoću li i dalje postojati? Takvima pitanjima možemo eliminirati sve organe osim mozga. Ako odvojam dio mozga koji je zadužen za svijest, hoću li i dalje postojati? Postoje li ljudi koji su u vegetativnom stanju? Njihovo tijelo je prisutno, ali gdje je njihov duh? Razmišljajući o postojanju duha i duše zaključio sam da ono što nazivamo dušom, za mene predstavlja naš emocionalni dio, a duh razumni dio. To se vidi na primjerima kada netko kaže: "On je duša od čovjeka.", što znači da je jako dobar prema drugima. Međutim ako kažemo: „On je ovdje tijelom, ali je odsutan duhom.“, onda to znači da su njegove misli negdje drugdje. Jesam li ja moja osobnost? Na prvi pogled da, ali čovjekova osobnost je promjenjiva i naši se stavovi mijenjaju, zato se ne možemo poistovjetiti sa svojom osobnošću.

Ne možemo odrediti kada potok postaje rijeka. A što kada se rijeka razdvoji i ulije u druge rijeke koje se ulijevaju u more? Je li to ista rijeka? Na prvi pogled čovjeka nije lako izmjeriti ili definirati. Ne možemo reći čovjek je svijest, jer u snovima smo nesvjesni, a ipak postojimo. Ja nisam niti razum niti osjećaj, jer jedno bez drugog može postojati. Ljudi nad kojima je izvršena lobotomija izgube osjećaje, iako sve razumiju. Što sam onda ja? Ja

sam jedna misao u jednom trenutku vremena. Ja sam informacija. Moja osobnost nije sakupljena u sadašnjem trenutku jer ja živim u vremenu. Upravo je četvrta dimenzija potrebna kako bi definirala čovjekajer se čovjek ne može definirati u tri dimenzije.

Ako sam ja informacija, znači da mogu postojati u različitim oblicima. Mogu postojati kao električni impuls u mozgu, kao slovo na papiru, kao izgovorena riječ, kao melodija, slika ili binarni kod... To sam ja. Moje tijelo i moj mozak samo su alat za generiranje i pohranjivanje misli, tj. Mene. Kad moje tijelo umre, misli pohranjene u mozgu nestaju, ali ako su pohranjene u drugim oblicima, ja živim i dalje. Ne cijeli ja, već dio mene koji je zapisan u tom trenutku vremena. Ako sam ja misao, to znači da ja svaki dan umrem nekoliko puta jer se puno misli zaboravlja. Ali to je samo jedan trenutak, a ja postojim dok god je ijedna misao negdje pohranjena.

Ovim zaključcima dolazimo do najvažnije konstatacije. Ja sam svi mi. Ako ja prenesem svoju misao nekome i on također misli o njoj, nismo li onda mi jedno? O tome govori i Cesarićeva „pjesma mrtvog pjesnika“ koja je ujedno i moje nadahnuće za ove misli.

„ Moj prijatelju, mene više nema.

Al nisam samo zemља, samo trava. Jer knjiga ta što držиш je u ruci,

Samo je dio mene koji spava.

I ko me čita u život me budi.

Probudi me i but ču tvoja java.

...

Sav život moj u tvojoj sad je ruci.

Probudi me! Proživjet ćemo oba
Sve moje stihom zadržane sate,
Sve sačuvane sne iz davnog doba.
Pred vratima života ja sam prosjak
Čuj moje kucanje! Moj glas iz groba.“

Život ne nudi čovjeku nikakvu ruku spasa i ne daje mu nikakav odgovor. Ostavlja mu samo mnoga pitanja. Moramo sami pronaći put do njihovog odgovora. Kao što ptica nad morem daje naslutiti da bi negdje u blizini moglo biti kopno. Možda će se jednog dana, kada umrem, probuditi kao kakav brodolomac kojeg je more izbacilo na prekrasnu pješčanu obalu, a možda će me more primiti k sebi i učiniti me vječnim.

Tin Pritišanac, 4. g

NAŠE AKTIVNOSTI

VESLANJE

Veslanje je kao dio života svakog pomorca u prošlosti bilo prijeka potreba, dok je danas opstalo samo kao sport i rekreacija. U prošlosti, onaj tko je bio povezan s morem, nije mogao ni zamisliti život bez vesala, ovisio je o njima jer su mu bili jedni način dolaska do obale, broda ili odlaska na pučinu. No danas se sve manje koriste, opstaju više kao tradicija, negoli kao usluga tj. potreba. Kako bi nastavili i održali tradiciju veslanja, Pomorska škola Split kao i ostale pomorske škole Hrvatske, svake godine organiziraju natjecanja tj. veslačke regate u ekipnom veslanju u kuterima (čamcima). Ekipe se sastoje od 10-12 veslača te jednog kormilara, a svi članovi su jedino učenici. Natjecanja se ne priređuju samo u Hrvatskoj, već i u susjednim država naše regija kao npr. u Crnoj Gori, Italiji... Naša škola već niz godina nastupa na većini regata i postiže uspješne rezultate. Generacija 2010/2011. je na Božićnoj (vojnoj) regati u Splitu, pored jake konkurenциje vojnih snaga, osvojila brončanu medalju. Na međunarodnom natjecanju u Crnoj Gori, gdje se okupilo desetak momčadi iz naše regije, ostvarila je unatoč svim poteškoćama, zadovoljavajući rezultat. Pomorska škola Split će i sljedeće godine nastupati na većini natjecanja, te se s ostalim školama natjecati kako bi se održala tradicija veslanja i pomorstva.

Antonio Novaković, 4.e

Regata povodom blagdana Sv. Nikole, održana je u Lori u prosincu 2010.

Veslali su: Marko de Michelli-Vitturi, Ante Kovačić, Kruno Gorin, Antonio Lozić, Antonio Novaković, Marko Totić, Domagoj Aleksić, Matko Delić, Mislav Čorić, Jakov Sremčević, Ante Tomić, Ivan Samardžić, Petar Novaković i Robert Begović.

Voditelji: prof. Gordan Puljek i prof. Ivica Šupe

MEĐUNARODNA REGATA KUTERA održana je u Kotoru od 14. do 16. 04. 2011.

Veslali su: Ivan Tomić, Ante Kovačić, Petar Novaković, Marko de Michelli-Vitturi, Antonoi Novaković, Marko Totić, Domagoj Aleksić, Ivan Samardžić, Matko Delić, Jakov Sremčević i Mislav Čorić.

SEM EP U ŠKOLI

Ove su godine Pomorske škole zajednički obilježile Plavi dan - dan mora u Bakru, 11.03.2011. I mi smo sudjelovali s projektom o ulovu jastoga u Jadranskom moru, njegovim prirodnim bogatstvima, ali i razvijanje svijesti učenika o njegovojo zaštiti i očuvanju. Projektom se ujedno nastoji promicati vrijednost zdrave mediteranske prehrane, bogate ribom, rakovima, školjkama i drugim vrijednim namirnicama iz mora zbog čega se Plavi dan organizira u prvom korizmenom petku, kada se tradicionalno štuju običaji i blaguje riba.

Učenici Frane Maras i Darin Matković iz 4.d izlažu o ulovu jastoga u Jadranu u Bakru

Komiža, srpanj 2011.

Po peti put sudjelovali smo u Ljetnoj školi SEMEP-a u Komiži, a predstavili su nas učenici ribarsko-nautičkog smjera Nedo Pavišić i Ivan Matijaš sa „(P)lovit se mora“.

NAGRADA ZA PROJEKT „MATEJUŠKA“

Iove godine učenici Pomorske škole Split nagrađeni su na natječaju projekta Turistička kultura na temu "Nematerijalna baština mog zavičaja". U konkurenciji od dvadesetak srednjih škola samo pet najboljih dobilo je priliku oputovati u Hvar na Državnu smotru Turističke kulture, koja se održala 23. i 24. rujna 2011. g. Učenici Rino Padovan, Frane Maras i Ivana Čače predstavili su se u punom sjaju, kako svojim projektom „Matejuška“, tako i za svojim štandom predstavljajući svoju školu s puno šarma i vadrine.

Na predstavljanju u Gradskoj knjižnici Marka Marulića dobili su brojne pohvale, a na izvrsnom radu čestitao im je i sam tvorac današnje Matejuške, arhitekt Edo Šegvić.

Voditeljice SEMEPA :

Ivana Jadrijević, prof., Dafne Vlahović, dipl.ing.

U Hvaru, na smotri Turističke kulture 23. rujna 2011.

NAŠI RADOVI

Ljubav je dobrostiva

Ljubav ima tisuću lica. Svakome ljubav znači nešto drugo. Nekome je posebna, neko me lijepa, puna razumijevanja, naklonosti i topline, suosjećanja, darežljivosti, dostojanstva, povjerenja... Mogla bih nizati unedogled, jer svatko ima svoju vlastitu predodžbu o ljubavi i svakome ona znači u skladu s vlastitim iskustvom i razumijevanjem. O ljubavi su ispjevane mnoge pjesme, napisane mnoge knjige i svatko ima svoj pristup tom magičnom osjećaju. Netko želi pojasniti što ljubav jest, a netko što ljubav nije. Međutim, pristupali joj na ovaj ili onaj način, ona će uvijek biti nepoznаницa koja interesira čovječanstvo od postanka do danas.

„Ljubav je dobrostiva“ kazuje apostol Pavle u svojoj Poslanici Korinćanima i ja ću upravo o dobrostivosti ljubavi pisati u ovom svom tekstu. Pogledala sam u Rječnik hrvatskog jezika što znači riječ-dobrostiva. Dobrostiva znači: dobra, blaga, ona koja izražava dobrotu. Je li ljubav stvarno takva? Ljubav je za mene nešto predivno, jedan divan

osjećaj koji oplemenjuje, koji zarobi naše srce i čini da poteče divna energija ljubavi. U ljubavi je snažna privlačnost i požuda. Sve su to lica ljubavi, a jedno od njih je i zasigurno dobrostivost ljubavi jer kad nekog voliš, tada mu želiš sve najbolje. Naši su postupci prema voljenoj osobi takvi da ne vrijede, ne optužuju, ne omalovažavaju, već šalju pozitivne vibracije i pozitivnu energiju. Dobrostivost ljubavi struji poput najljepšeg milozvučja, najljepše glazbe i preljeva se u srce voljenog.

Ljubav je dobrostiva jer nikada ni u kom slučaju ne želiš i nećeš povrijediti voljenu osobu, bilo riječju bilo djelom. A ako se to ipak dogodi, postoji nešto divno u ljubavi, a to je čin opruštanja. Srce koje voli oprušta, jer voli bezuvjetno i razumjeva. Upravo u razumijevanju je velik dio dobrostivosti ljubavi.

Divno je što je ljubav dobrostiva i kao svjetionik svijetli kroz tisuće boja osvjetljavajući nam put u traženju naše postojanosti.

Maja Radovanović, 1.c
(šk. god. 2010./2011.)

Moja ulica

Moja je ulica uvijek bila tiha, kao neka oaza u užurbanom ritmu grada. U njoj se na laganom vjetru njisu palme i smokve te se ponekad čuje lavez̄ psa.

Najljepša je u ljетnom žaru kada je potpuno prazna, tek tu i tamo prode poneki skuter ili pješak. Na suncu se sve palme, nešpule i lovori uzmirišu i daju ulici mediteranski ugođaj. Moja kuća, najstarija u ulici, ima osamdeset ljeta, zna i pamti svu povijest, ljepote i nedaće svoje prošlosti. Još se na ponekim mjestima vidi stari, oštri kamen po kojem je dobila ime-Škrapa. U ulici je živjelo nekoliko poznatijih ljudi, a jedan je od njih, Kuzma, pisao pjesme o njoj i opjevao čari Škrapa. Još ponekad čujem njegov mustang i tu pjesmu kako razbijaju tišinu. U ulici je najviše pripadnika starije generacije koja pamti i najveće zlo koje se dogodilo davne 1941.g. Nijemci su u svom bijesu, zbog ubijenog vojnika, okupili sve žitelje okolnih kvartova i sve ih postrijeljali. Dan danas moj se djed i kuća sjećaju, kao jedini svjedoci toga čina, svih onih čizama i kaciga koje su tuda protrcale i pretraživale svaki pedalj Škrapa i kuća.

Ja se samo nadam da se kuće neće rušiti i da ih neće zamijeniti zgradama koje su ružne, sive i prenapučene, divovska rugla koja ubijaju svaki ugodaj, a da će moja kuća, stara palma tri kata visoka i nešpula koja daje obilne plodove preživjeti svu urbanizaciju i proslaviti svoj stoti rođendan te se nagledati još povijesti i vidjeti još mnogo generacija koje će proći mojim Škrapama.

Mihovil Marijanović, 2.g

Moje selo

Moje je selo maleno, a ujedno živahno - Veliče. Nema ništa posebno, ništa čime se može ponositi, osim jedne velike ulice koja je zaslужila ime Ravnik. Valjda je dobila ime po ravnici jer se i sama pruža po pravcu od početka sela pa sve do škole. Velika je, ali kad bih je usporedila s gradskim ulicama, bila bi samo četvrtina ulice.

Gledajući očima, možda nije velika, ali u mom srcu zauzima veliko mjesto i da je nema, bila bi samo praznina. Ravnik nije kao ostale ulice. Ona je zelena i plava, ona ima nebo, ptice i leptire. Noću ima zvijezde i mjesec. Moja je ulica posebna. Njome ne prolaze automobili i kamioni, nema onog gradskog dima i smrada. Ona miriše na proljeće, na ciklame i ljubičice. Ne čuju se zvukovi sirena i truba, samo pjev vrabaca i grlice. Nema briga i užurbanih, zaposlenih lica umornog pogleda. Ona je jedinstvena. Njen dan je bučan i buran samo zbog djece koja se često okupe pa igraju košarku. Tamo se uvijek čuje bakina vika iz susjedne kuće. U suton, kad noć pomalo pada i nebom se prolijevaju krvave zrake sunca sa zlatnim sjajem, moja ulica pada u san. Naglo se stiša, nestane sve one vike. Samo se negdje u daljini čuje čuk, sva ulica miriše na svježe pečenu pogaču. Mračna je i ono malo svjetlosti što rastjera mrak, sipa ulična svjetiljka na sredini ulice, sama i tako tužna.

Sve je to dio moje ulice i ne bih je mijenjala za sve zlato ovoga svijeta. Jednoga ču dana otići i napustiti je. Nedostajat će mi pjev ptica, zelenilo i plavo nebo, lastavice. Nedostajat će mi dječja vika i usamljena svjetiljka. Nedostajat će mi nebo prepuno zvijezda, miris ljubičica. Nedostajat će dio mene, a srce će osjećati prazninu. Svakim sjećanjem ta će praznina zaboljeti, podsjetiti me na ulicu. U njoj su ostale sve uspomene i pjesme mog djetinjstva. One su tu i uvijek će biti tu, u mome srcu. Moja je ulica moj dom, moj kutak svemira.

Andrea Kozina, 2.g

Deutschstunde

I. Das Lied, das in fünf Minuten entstanden ist!

Liebe

Liebe ist wunderbar.

Liebe ist das Schönste im Leben.

Sie macht uns glücklich.

Sie ist süß.

Jeder war einmal verliebt.

Leute sind glücklich, wenn sie verliebt sind.

Liebe ist ein wunderschönes Gefühl.

4. C

II. Was haben Schüler in zwei Monaten gelernt?

Ich heiße Marija Magdalena. Ich bin fünfzehn Jahre alt. Mein Geburtstag ist am 27. November. Ich komme aus Kroatien und wohne mit meiner Familie in Kaštela. Ich besuche die Seefahrtsschule in Split. Ich spreche Kroatisch, Deutsch und Englisch. Ich habe einen Bruder. Er ist sechzehn Jahre alt und heißt Dino. Ich habe einen Hund. Sie heißt Lena. Mein Hobby ist Volleyball. Meine beste Freundin ist Antea.

Marija Magdalena Vidović, 1. C

III. Salzburg (Österreich) – die schönste Stadt der Welt!

pripremila: Jasna Horvat Delić, prof.

LIPA RIČ DOMAĆA

Da se ne zaudobi (ne zaboravi)

Pripremila: Forka

ARGOLA – drvena ručica za usmjeravanje kormila (TIMUNA)

ANEL – metalni prsten za privezivanje

BOKAPORTA – četvrtasti ili okrugli poklopac na pramcu (PROVI)

BAŠTUN – nogostup uz provu koji olakšava ulazak (PICUN)

FINEŠTRIN – (prozorčić na brodu)

KADENA – metalni lanac

KOLPOMORTO – “mrtvi vez”, obilježeni vez u morskoj uvali

KORBE – brodska rebra

MANICA – metalna ručica za pokretanje unutrašnjeg motora

PAJET – bokobran broda

PAJOL – drvena podnica u brodu

SANTINA – prostor ispod pajola (podnice i brodskih rebara)

ŠEŠULA ili ispolac – otvorena drvena posuda s ručicom
za izbacivanje mora iz broda (ŠEKAVANJE)

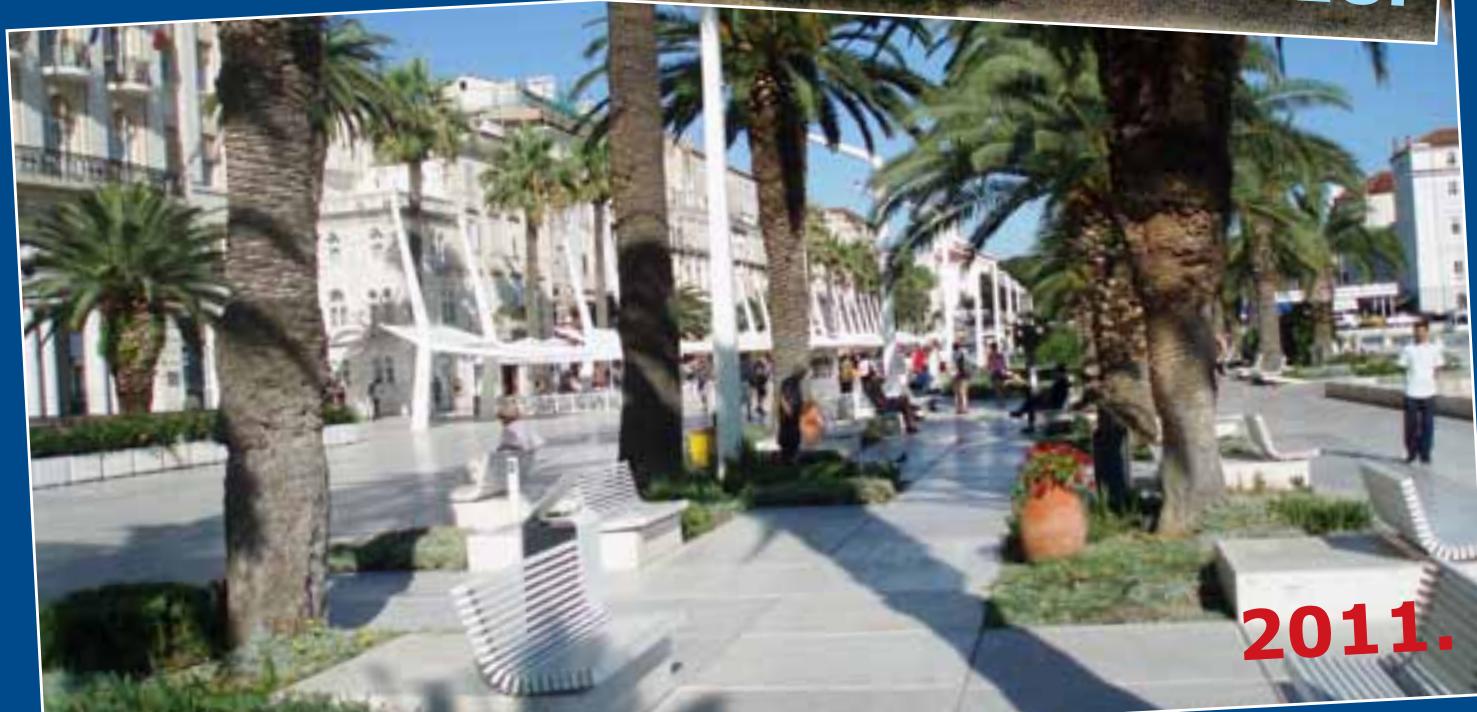

1880.

1918.

2011.